

dagens Udtalelse; dette have vi ikke saa faa Erfaringer for. Jeg veed nu ikke, om det er gaaet saaledes med dette Spørgsmaal, men jeg kan ikke erindre, at der er vedtaget nogen Beslutning i den Henseende. Vi have jo imidlertid som sagt ikke sat os imod det Formaal om kort Tid at komme til de 45,000 Remingtongeværer, og da vi have omtrent 20,000 forandrede Laprifler og Suhlerrifler, saa vilde vi jo i dette Tilfælde komme til at have i Alt 65,000 Vaaben, Og selv om det erede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ansjær) kan have Ret i, at det ikke er godt, at Kompagnierne have forskellige Vaaben, er det en Selvsølge, at de vægtige Grunde, som Krigsbestyrelsen har anført, for at faae disse Laprifler og Suhlerrifler omdannede til Baglade-rifler, have saa Meget at betyde, at man ikke kan sige, at disse Vaaben ikke kunne bruges; thi saa vare Pengene smidte bort, og saa vare vi jo paa en Maade bedragne ved den Fremstilling, som begyndede den Bevilling, man den Gang søgte. I Løbet af 2 a 3 Aar ville vi altsaa ordinært have omtrent 65,000 Bagladevaaben ialt, hvilket maaste slet ikke er et eneste Vaaben for meget, men naar der er Tale om disse Forhold og i det Hele taget om Mindretallets Forslag — jeg skal ikke komme ind paa de enkelte Forslag — saa maa de Herrer erindre, at vore Ønsker ikke blive fuldt tilfredsstillende paa noget som helst Punkt i vor Statshusholdning. Det er en Skjønssag, hvad man her skal bevilge, og som saadan skal jeg henstille til det erede Things Overveielse, hvorvidt det vil følge den af os anviste Vej eller gaa den anden Vej. Den høitærede Minister lagde megen Vægt paa Forslaget under Nr. 104, og det skulde næsten have gjort mig ondt, om han ikke havde gjort det, thi jeg kan saa godt forstaa, at en Krigsminister sætter meget stor Pris paa at faae saa mange gode Kanoner, som han kan faae; men jeg tror, at det er lige saa let forstaaeligt, at hele Udvalget af finantsielle Grunde har ment at maatte gaa denne Vej. At der er Plads til adskillige flere Kanoner end de 10, saa at altsaa disse ville kunne faae meget god Plads til at bruges, det kan man jo ikke betvivle. Denne Grund fra den høitærede Ministers Side, at der er god Plads til disse Kanoner, kan dog ikke være saa aldeles presserende for Thinget, saa at just den skulde kunne bevæge baade Udvalget og Thinget til at høre sig derfor. Vi have som sagt ikke kunnet tvivle om — og jeg kan heller ikke tvivle derom —, at der vil kunne være god Brug for disse Kanoner, hvis Forholdene skulde føre dertil, ja, maaste for mange flere, men Hensigtsmæssighedshensyn maa man som sagt ligesaa vel tage her som i Almindelighed. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Drgelsktyts skal jeg bemærke, at der mangler et Ord i Betænkningen, idet der der er ment Gatlingskanoner med et større Løb af en sværere Kaliber. Det er nævnt af den

høitærede Krigsminister, at der skulde anvendes Drgelsktyts med Remingtonsløb, og med Hensyn hertil har en Del af Udvalgets Medlemmer været i Tvivl om, hvorvidt dette vilde være rigtigt. Med Hensyn til Drgelsktytet dreier Spørgsmaalet sig her kun om, hvorvidt vi, imedens vi netop forhandle om Ordningen af Artillerivæsenet og de Vaaben, som man har sat i Forbindelse dermed, nu skulde gaa hen og foregive Spørgsmaalet, forinden vi vide, hvilken Betydning Ordningen af Personellet kan faae med Hensyn dertil. Jeg tror ikke, at jeg behøver at komme videre ind derpaa; man vil se, at den hele Uoverensstemmelse, der er tilstede imellem den høitærede Krigsminister og Udvalget, kan anslaaes i et Par Hundrede Tusinde Rigsdaler. Jeg tror ikke, at de forskellige Forslagsstillere, Flertallet og Mindretallet i Udvalget, skulde tage sig det videre nær, hvis Thinget fandt det fornødent at stemme imod Forslagene; men jeg tror dog, at de Forslag, som jeg fører Ordet for, søge at træffe omtrent den samme Middelvei imellem de stærkere Fordringer og de yderligere gaaende Indskrænkninger, som vi have befundet os vel ved at følge i de senere Aar.

Witther: Jeg var et Dieblit udenfor Salen og hører nu, da jeg vender tilbage, at det erede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ansjær) skal have sagt, at jeg skulde have været høist uheldig i at citere den engelske Lovgivnings Bestemmelser angaaende Hærvæsenet. Navnlige skulde det erede Medlem have fremsat den Uttring, at Hærens Bestaaen alene skulde være afhængig af de aarlige Finantsbevillinger, men at derimod de øvrige organisatoriske Love ikke skulde berøres af disse Bevillinger, som jeg omtalte hvert Aar maatte til, for at de skulde vedblive at have Gyldighed. Dersom jeg skulde have opfattet dette rigtig (Ansjær: Ja!), saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at jeg saavel har Fonblanque som Sneist paa min Side, og naar vi komme til 3die Behandling, skal jeg — med den høitærede Formands Indvilligelse — tillade mig at oplæse vedkommende Aktstykker. Da jeg ikke har dem her i Dieblittet, skal jeg ikke opholde det høie Thing videre nu, men Aktstykkerne give mig Medhold, og saa er det mig, som bliver heldig og altsaa det erede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds, som bliver uheldig.

Krigsministeren: Da den erede Ordspøer udtalte, at der ikke syntes at være nogen væsentlig Divergens mellem Udvalget og Krigsministerens Opfattelse, skal jeg indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger. Jeg antager efter den Udtalelse, der kom fra den erede Ordspøer, at der altsaa ikke er nogen væsentlig Forskjel mellem mine og Udvalgets Anskuelser med Hensyn til, hvorledes vi skulle forholde os ved Anvendelsen af Konto K. a. i næste Aar. Fra min Side er der Intet